

[Socialministeren.]

højelser for Livsfornødenheder maatte have forringet denne Løns Værdi i væsentlig Grad.

Endelig har man i Lovforslagets § 4 foreslaaet ophævet den i Lovens § 6, Stk. 3, fastsatte Adgang til at danne Landskasser omfattende forskellige Fag, hvilken Bestemmelse efter Regeringens Mening gaar ganske paa tværs af hele Udviklingen i Arbejdsløshedsforsikringen og Forudsætningen for den tidligere Lovgivning. Det har fra første Færd været en Forudsætning, at Arbejdsløshedskasserne skulde være fagligt afgrænsede; til Gengæld sikrede de faglige Organisationer, at alle deres Medlemmer obligatorisk blev Medlemmer af Arbejdsløshedsforsikringen, og dette Forhold maa anses for at have været af afgørende Betydning for, at Arbejdsløshedsforsikringen i Danmark har samlet største Parten af Lønarbejderne, saavel dem, der havde større, som dem, der havde mindre eller slet ingen Risiko for at blive arbejdsløse.

Som foran sagt har Regeringen dernæst benyttet Lejligheden til at foreslaa forskellige andre Ændringer, med Hensyn til hvis Motivering jeg skal henvise til Bemærkningerne til de paagældende Paragraffer.

Da det efter Forslaget er Hensigten, at den ændrede Arbejdsløshedslov skal træde i Kraft allerede den 1. April, skal jeg, idet jeg anbefaler Lovforslaget til en velvillig Behandling, henstille til det høje Ting, at Behandlingen fremskyndes mest muligt.

Einer-Jensen: Med det foreliggende Lovforslag er der fulgt udførlige Bemærkninger, og den højtærede Socialminister har nu yderligere gjort Redø for det. Jeg finder ingen Anledning til at gentage og skal derfor nøjes med at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger vedtaget af Landstinget.

Søren P. Larsen: Lovforslaget har været behandlet i Landstinget, hvor der blev nedsat Udvalg om Sagen. Det blev, saa vidt jeg husker, først fremsat i Begyndelsen af Februar Maaned. Gennemføres dette Lovforslag, ændrer man i væsentlig Grad den Lovgivning, vi gennem en

Aarrække har haft paa dette Omraade. Jeg vil minde om, at i 1932, da Arbejdsløshedsloven i det store og hele blev til i sin nuværende Skikkelse, gennemførtes den med alle de store Partiers Tilslutning, og vi har senere fra autoritativ Side — det troede vi da — hørt, at nu havde vi faaet en Arbejdsløshedslovgivning, der „kunde holde ogsaa under ekstraordinære Forhold“.

Jeg skal ikke gaa i Detailler med alle de mange Ændringer, men man kan ikke frigøre sig for den Tanke, at med de foreliggende Ændringer tilsigter man en Udvidelse saavel af Understøttelsesomraadet som af selve Understøttelsen, og man tilsigter at skaffe flere Penge til Veje, dels gennem en Forhøjelse af Statens Bidrag og de deraf følgende yderligere Bidrag fra Kommunerne, dels gennem de forsikringsmæssige Bidrag fra Medlemmerne og Arbejdsgiverne.

Der er imidlertid visse Bestemmelser i Lovforslaget, som gaar videre og ogsaa gaar videre, end jeg synes er heldigt for en Regering og for to Flertalspartier, som for nylig har faaet Magten i begge Rigsdagens Ting. Jeg tænker her paa de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 4, hvorefter Lovens § 6 udgaar, den, der tillader Lønarbejdere i forskellige Fag at oprette en Landskasse. Hvis Flertallet i Folketinget tager den samme Stilling, som Flertallet tog i Landstinget, faar de Herrer altsaa Magt til paa voldelig Vis at bortskære den Administration, der hidtil har været inden for Kristeligt dansk Fællesforbund. Det, man tilsigter med Lovforslagets § 4, er ganske bestemt dette ene at tage det økonomiske Grundlag bort fra denne Kasse, undlive den — den passer os ikke, den skal forsvinde.

Denne Kasse begyndte med ganske faa Medlemmer og har vist i Løbet af en halv Sned Aar oparbejdet et Medlemstal paa mellem 2 000 og 3 000. Det er mig ikke bekendt, at Kassens Administration paa noget Punkt har været i Konflikt med Myndighederne, den har bøjet sig for de Love og Bestemmelser, som var gældende, og derigennem mener jeg den har opfyldt Betingelserne for fortsat at kunne eksistere. Det, der nu skal ske, er intet mindre end et Overgreb. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der i de forløbne 10 Aar